

Κυριακή των Αγίων Πάντων - Του Αρχιμανδρίτη Παύλου Δημητρακόπουλου

/ Γνώμες

• Γράφει ο [Αρχιμανδρίτης Παύλος Δημητρακόπουλος](#), Θεολόγος - Συγγραφέας

Η σημερινή Κυριακή, αγαπητοί μου αδελφοί, είναι η τελευταία Κυριακή του Πεντηκοσταρίου, η [Κυριακή των αγίων Πάντων](#), κατά την οποία η Εκκλησία μας καθιέρωσε να εορτάζουμε όλους μαζί τους άγιους σε μια κοινή εορτή και πανήγυρη. Το μεν αποστολικό ανάγνωσμα της εορτής είναι μια περικοπή από την προς Εβραίους επιστολή του αποστόλου Παύλου, το δε ευαγγελικό αποσπάσματα περικοπών από το 10ο και 19ο κεφάλαιο του κατά Ματθαίον ευαγγελίου.

Στη σημερινή εορτή η Εκκλησία μας, τιμώντας και προβάλλοντας όλους τους

αγίους, μας παρουσιάζει τους καρπούς της παρουσίας του αγίου Πνεύματος στη ζωή της. Μ' άλλα λόγια θέλει να διακηρύξει ότι το Πνεύμα το άγιο που ήρθε και εσκήνωσε στην Εκκλησία την ημέρα της Πεντηκοστής, έφερε καρπούς. Πολλοί ήταν εκείνοι, που πίστευσαν στο κήρυγμα των αποστόλων και των διαδόχων τους και έγιναν μέλη της Εκκλησίας. Αγάπησαν τον Χριστό με όλη τη δύναμη της ψυχής τους μέχρι θανάτου και αγωνίστηκαν να τηρήσουν με ακρίβεια και πιστότητα τις ευαγγελικές εντολές. Με πολλούς ασκητικούς κόπους και ιδρώτες νέκρωσαν τον παλαιό άνθρωπο και έκαναν κτήμα τους τις αρετές. Έφθασαν σε μεγάλα μέτρα πνευματικής τελειώσεως. Αξιώθηκαν πολλών και υπερφυσικών χαρισμάτων και επεσφράγισαν την ουρανόδρομη πορεία τους, άλλοι μεν εξ' αυτών με την οσιακή ζωή τους, άλλοι δε με το μαρτυρικό τους θάνατο και άλλοι με την ομολογία της ορθοδόξου πίστεως και με τους διωγμούς που υπέστησαν σε εποχές που η Εκκλησία επολεμείτο από αιρέσεις. Όλα δε αυτά τα επέτυχαν ενδυναμούμενοι από την Χάρη του αγίου Πνεύματος, το οποίο από την ημέρα της Πεντηκοστής μέχρι σήμερα εξακολουθεί να παραμένει στην Εκκλησία και να μεταδίδεται στους πιστούς διά μέσου των αγίων Μυστηρίων.

Οι Άγιοι δεν ήταν κάποια υπερφυσικά όντα, κάποιοι εξωγήινοι άνθρωποι, απρόσιτοι σε μας τους ανθρώπους. Ήταν και αυτοί απλοί, όπως εμείς, με τις προσωπικές τους αδυναμίες και τα ελαττώματα τους. Άλλοι ήταν εγγράμματοι και μορφωμένοι και άλλοι αγράμματοι. Άλλοι ήταν πλούσιοι και άλλοι φτωχοί. Άλλοι είχαν ευγενική καταγωγή και άλλοι ήταν ασήμοι κατά κόσμον. Πολλοί γεννήθηκαν δούλοι και έζησαν ως δούλοι. Πολλοί, πριν να γνωρίσουν το Χριστό, υπήρξαν διαβόητοι αμαρτωλοί, ληστές, τελώνες, φονιάδες, άρπαγες, άδικοι, πόρνες, μοιχοί και μοιχαλίδες, διεφθαρμένοι κλπ. Τι ήταν όμως εκείνο, που τους μετάβαλε σε αγίους; Η πίστη τους, η ολοκληρωτική αγάπη τους προς τον Χριστό και η οριστική τους απόφαση να αφήσουν πίσω την αμαρτωλή ζωή και να ακολουθήσουν Εκείνον. Άκουσαν τη σωτήρα πρόσκληση του Κυρίου Ιησού Χριστού: **«άγιοι γίνεσθε, ότι εγώ άγιος ειμί»** (Α΄Πετρ.1,16.), και τον λόγο του **«ει τις θέλει οπίσω μου ελθείν απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρον αυτού και ακολουθείτω μοι»**, (Ματθ.16,24), και στη συνέχεια αγωνίστηκαν με τη δύναμη του αγίου Πνεύματος, αλλά και με όλες τους τις δυνάμεις να εφαρμόσουν τις ευαγγελικές εντολές χωρίς παλινδρομήσεις, οριστικά και αμετάκλητα.

Μίσησαν την ανθρώπινη δόξα και αγάπησαν την δόξα του Θεού, γι' αυτό και ο Θεός τους εδόξασε στην παρούσα μεν ζωή, με πάμπολλα θαύματα, με θεραπείες ασθενών και δαιμονισμένων με νεκραναστάσεις και με άλλα υπερφυσικά χαρίσματα, έτσι ώστε να επαληθεύεται ο λόγος του Κυρίου: **«αμήν, αμήν λέγω υμίν ο πιστεύων εις εμέ, τα έργα ά εγώ ποιώ κακείνος ποιήσει και μείζονα τούτων ποιήσει»**,

(14,12). Δηλαδή, σας βεβαιώνω ότι εκείνος που πιστεύει σε μένα θα κάμη μεγάλα και θαυμαστά έργα, τα οποία εγώ κάνω, αλλά και ακόμη μεγαλύτερα από αυτά. Τους εδόξασε επίσης και μετά θάνατον, μέσω των αγίων λειψάνων τους, άλλα εκ των οποίων παραμένουν άφθαρτα, άλλα ευωδιάζουν και άλλα μυροβλύζουν. Άπειρα είναι τα θαύματα, τα οποία επιτελούν οι άγιοι με τα ιερά τους λείψανα, διά των οποίων ο Θεός φανερώνει τη νίκη τους κατά της φθοράς και του θανάτου. Αυτή τη νίκη επιβεβαιώνουν και αυτοί ακόμη οι δαίμονες, οι οποίοι υβρίζουν τα ιερά λείψανα, μέσω των δαιμονιζόμενων, διότι η δωρεά της αγιότητας αποδεικνύει την κατάρρευση του δαιμονικού τους βασιλείου.

Η παρουσία των αγίων στον κόσμο αποτελεί ευλογία ανεκτίμητη γι' αυτόν, διότι αυτή τον συντηρεί και τον συνέχει. Σύμφωνα με τη διδασκαλία πολλών αγίων, όταν θα παύσουν να υπάρχουν άγιοι στον κόσμο, τότε θα έρθει και το τέλος του κόσμου. Δεν υπήρξε και δεν θα υπάρξει ποτέ εποχή, κατά την οποία δεν θα υπάρχουν άγιοι μέχρι την ημέρα της δευτέρας παρουσίας του Κυρίου μας. Οι άγιοι με τις προσευχές και μεσιτείες τους, τόσον εν ζωή, όσον και μετά θάνατον, συγκρατούν την δικαία οργή του Θεού, έτσι ώστε να παρατείνεται η ιστορική πορεία της ανθρωπότητας. Στην αντίθετη περίπτωση ο κόσμος θα καταστρεφόταν, όπως οι αμαρτωλές πόλεις Σόδομα και Γόμορρα, στις οποίες απουσίαζαν παντελώς οι δίκαιοι και γι' αυτό ο Θεός απέστρεψε το πρόσωπό Του και αφανίστηκαν οι κάτοικοί τους.

Οι άγιοι είναι το καύχημα της Εκκλησίας μας και γι' αυτό η Εκκλησία τους τιμά και τους προβάλλει ως πρότυπα προς μίμηση και αποδίδει σ' αυτούς τιμητική προσκύνηση, σύμφωνα με τις αποφάσεις της **αγίας Ζ΄ Οικουμενικής Συνόδου**, διότι αυτοί υπήρξαν **«πιστοί θεράποντες τους Δεσπότης Χριστού»**, όπως αναφέρει το **«Συνοδικό»** της Κυριακής της Ορθοδοξίας. Τους τιμά την ημέρα της μαρτυρικής, ή της οσιακής τελειώσεώς των, συνθέτοντας ασματικές ακολουθίες, ύμνους και τροπάρια, προσκυνώντας τα άγια λείψανά τους και τις εικόνες, στις οποίες εικονίζονται και επιζητώντας τις μεσιτείες τους. Επίσης τελεί το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας για να τιμήσει, μέσω του Μυστηρίου αυτού, την μνήμη τους, αναφέροντας το όνομά τους κατά την τελετή της Προσκομιδής ανάμεσα στα ονόματα των άλλων αγίων. Όμως δυστυχώς υπάρχουν σήμερα και εκείνοι, οι οποίοι ενώ αυτοπροσδιορίζονται ως χριστιανοί, αρνούνται την τιμή των αγίων. Είναι οι αιρετικοί αγιομάχοι, τους οποίους συναντάμε κυρίως στον προτεσταντικό χώρο.

Ο Σωτήρας μας Χριστός μας καλεί, αδελφοί μου, να γίνουμε άγιοι, να ξεχωρίσουμε δηλαδή τον εαυτό μας από τον κόσμο της φθοράς και του θανάτου. Μας καλεί να

πολιτευόμαστε **«αξίως του Ευαγγελίου του Χριστού»** (Φιλ.1,27) και να έχουμε συνεχώς στη μνήμη μας την σωτήρια προτροπή του αποστόλου Πέτρου: **«κατά τόν καλέσαντα υμάς Άγιον και αυτοί άγιοι εν πάση αναστροφή γενήθητε»** (Α΄Πετρ.1,15). Με άλλα λόγια, να ενωθούμε με το Χριστό οντολογικά, να γίνουμε σύσσωμοι με Αυτόν, οργανικά κύτταρα του μυστικού Του Σώματος, διότι μόνον έτσι μπορούμε να σωθούμε.

Η αγιότητα και η σωτηρία δεν είναι κατάκτηση, αλλά δωρεά της Χάριτος του Θεού, χωρίς να καταργεί την ελευθερία μας. Εδώ βρίσκεται το μεγαλείο της υπέρξεώς μας: Να μπορούμε να επιλέξουμε ελεύθερα τη ζωή, ή τον θάνατο. Ή λέμε ναι στο Χριστό και γινόμαστε άγιοι, σωζόμαστε και έχουμε την αιώνια ζωή, ή λέμε όχι και χανόμαστε, λαμβάνοντας ως φρικτή ανταμοιβή την ατελεύτητη κόλαση. Το πραγματικό μας συμφέρον είναι να αποδεχτούμε τη δωρεά της αγιότητας και της σωτηρίας, που μας προσφέρει ο Χριστός μας. Να πάρουμε άμεσα, σήμερα, τώρα, τη μεγάλη απόφαση να ανήκουμε στο Χριστό μας, να πιστεύουμε ακράδαντα σ' Αυτόν, να εφαρμόζουμε στη ζωή μας τις σωτήριες εντολές του, να εκκλησιαζόμαστε ανελλιπώς, να μετέχουμε των ιερών μυστηρίων, να εξομολογούμαστε και να κοινωνούμε τακτικά και αξίως το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου μας, να έχουμε έμπρακτη αγάπη προς όλους με έργα αγάπης προς τους αδελφούς μας.

Να μην ξεχνάμε ποτέ, πως το πρόβλημα δεν είναι τόσο η αμαρτωλότητά μας, όσο μεγάλη και αν είναι, όσο η αμέλειά μας! Ο διάβολος μας απελπίζει ότι είμαστε τόσο αμαρτωλοί, ώστε δεν υπάρχει για μας σωτηρία. Αυτό είναι μεγάλο ψέμα και δόλιο τέχνασμα του πονηρού. Ο Θεός μας αγαπά ως στοργικός πατέρας και περιμένει εναγωνίως να επιστρέψουμε σ' Αυτόν, για να σβήσει τις αμαρτίες μας, όταν εμείς μετανοήσουμε γι' αυτές και τις εξομολογηθούμε. Οι άγιοι Πατέρες λένε πως το έλεος του Θεού μοιάζει με ωκεανό και η δική μας αμαρτία με αναμμένο σπέρτο, φτάνει να το βυθίσουμε στο πέλαγος και να το σβήσουμε οριστικά.

Κλείνουμε με τους θεοφώτιστους λόγους του αγίου Ιουστίνου Πόποβιτς, ο οποίος μας συμβουλεύει: **«Ζήτησε να εύρης τον εαυτόν σου μέσα εις τους “Βίους των Αγίων”, θα τον εύρης οπωσδήποτε μέσα εις αυτούς. Ακόμη θα εύρης εκεί και τα φάρμακα, με τα οποία ημπορείς να τον θεραπεύσης από όλες πνευματικές αρρώστιας και να τον κάνης υγιή διά παντός. Υγιή και εις τούς δύο κόσμους, εις τρόπον ώστε να μη ημπορέση να σε βλάψη κανένας θάνατος. Θα εύρης ακόμη μέσα εις τούς “Βίους των Αγίων”, όλα όσα χρειάζονται διά να ζήσης και εις τούς δύο κόσμους, όσα χρειάζονται εις εσέ, ώ άνθρωπε, πού είσαι μία αθάνατος ύπαρξις, μία αιώνια ύπαρξις, μία θεανθρωπίνη ύπαρξις»!**

(Πηγή: pemptousia.gr)